

زوایای پنهان استعفاها پی‌درپی

شکله ۶

هشدار ظاهر اغبر از دخالت دولت
در کمیته المپیک:
اگر مداخله‌ها ادامه یابد

چهار سال از مسابقات محروم می‌شویم

ورزشکاران ما در آستانه برگزاری مسابقات سال ۲۰۱۶ برازیل قرار دارند. دولت هیچ برنامه‌یی برای فرستادن نماینده ورزشکاران به آن کشور ندارد؛ اما سایر کشورها چهار سال قبل نماینده‌های خود را به آن کشور فرستاده‌اند. اداره تربیت بدنی هیچ نوع امکانات را در اختیار ورزشکاران قرار نداده است. به همین دلیل، اخیراً بالاتر از ده‌هزار ورزشکار دست به اعتراض زده‌اند

شکله ۴

مجلس سنا:

به روند صلح دل نبندید

مجلس سنا با انتقاد از عملکرد پاکستان در روند صلح افغانستان می‌گوید که حکومت افغانستان دیگر نباید به روند صلح دل ببندد زیرا پاکستان نمی‌خواهد که در افغانستان صلح و ثبات وجود داشته باشد. فضل‌هادی مسلم‌یار رییس مجلس سنا در نشست عمومی روز سه‌شنبه این مجلس گفت: «تا ما خود به پا نخیزیم صلح به آسانی به دست نمی‌آید؛ زیرا پاکستان و استخبارات آن کشور (آی اس آی) می‌خواهد که حکومت دست نشانده در کابل داشته باشد و هرج و مرج در افغانستان وجود داشته باشد.»

آقای مسلم‌یار افزود که حالا دولت و مردم افغانستان باید جلو دشمنان داخلی و بیرونی را خود بگیرند. او از مردم افغانستان خواست که برای دفاع از کشور از نیروهای... ادامه صفحه ۶

تجربه‌هایی

از مذاکره با طالبان

گفت‌وگوی اختصاصی

با مولوی عطا الرحمن سلیم، معاون شورای عالی صلح

شکله ۳

والی هلمند استعفا کرد

میرزاخان رحیمی، والی هلمند روز سه‌شنبه از سمتش کناره‌گیری کرد. آقای رحیمی حدود هشت ماه پیش به عنوان والی این ولایت مقرر شد و پیش از این رییس امنیت ولایت‌های کابل و غزنی بود. آقای رحیمی در حالی استعفا می‌دهد که بر پایه گزارش‌ها وضعیت امنیتی هلمند تغییری نکرده و طالبان توانسته‌اند بر علاوه تصرف برخی از ولسوالی‌های شمالی در ولسوالی‌های جنوبی نیز دست‌اندازی‌هایی داشته باشند. میرزاخان رحیمی این خبر را تأیید می‌کند. برخی رسانه‌ها گفته‌اند که رییس جمهور خواستار استعفای این والی شده و از او خواسته است تا دیگر به هلمند سفر نکند. اخیراً مقام‌های بلندرتبه دولتی از جمله یوسف نورستانی، رییس کمیسیون مستقل انتخابات و داوود شاه صبا، وزیر معادن و پترولیم کشور از سمت‌های‌شان کناره‌گیری کرده‌اند. سروصداهایی نیز وجود دارد که حکومت همچنان به خاطر دوام نامنی‌ها در هلمند خواهان استعفای شماری از فرماندهان و مسوولان امنیتی این ولایت شده، اما تا کنون این موضوع رسماً اعلام نشده است.

وزارت صحت عامه:

سالانه ۶۰ هزار تن به مرض سل مبتلا می‌شوند

توبرکلوز مرضی است که از انتقال یک نوع میکروب به انسان بوجود می‌آید. سرفه بیشتر از دو هفته، بی‌اشتهایی، خستگی، عرق شبانه، تب و باختن وزن، از علائم ابتلا به این بیماری است. این بیماری قابل وقایه و تداوی است و مبتلایان به این بیماری در سراسر افغانستان به صورت رایگان تحت درمان قرار می‌گیرند.

داکتر فیروزالدین فیروز وزیر صحت عامه این بیماری را یکی از چالش‌های صحتی در افغانستان اعلام کرد و گفت این وزارت در همکاری با بورد ملی مبارزه توبرکلوز و دیگر نهادهای صحتی بین‌المللی طی یک سال اخیر تلاش‌های زیادی به منظور از بین بردن این بیماری انجام داده است. به گفته آقای فیروز، افغانستان پیش از این در میان بیست و دو کشوری که در آن موارد ابتلا به بیماری توبرکلوز... ادامه صفحه ۶

وزارت صحت عامه در مراسم تجلیل از روز جهانی مبارزه با بیماری سل یا توبرکلوز اعلام کرد که سالانه حدود ۶۰ هزار نفر در این کشور به مرض سل مبتلا می‌شوند. سالانه چهارده هزار تن در اثر این بیماری در کشور جان‌های‌شان را از می‌دهند.

در برگ‌ها

اوضاع نابسامان امنیتی و حرف‌های تکراری مسوولان

چه‌طور از وابسته‌گی عاطفی رها شویم؟

ساختار مؤسساتی تنظیم دولت اسلامی داعش

پیروزی افغانستان مقابل سنگاپور در تهران

احمد عمران

تکراری مسوولان اوضاع نابسامان امنیتی و حرف‌های

سخن ماندگار ریاکاری بس آقای رییس جمهور!

افغانستان کشوری است که در آن هیچ چیز سر جایش قرار ندارد و کسی نمی‌داند که چه کند و وظیفه‌اش چیست. با توجه به جنگ‌های چندین دهه‌یی، و انفجار و انتحارهای یک‌ونیم دهه اخیر و نابسامانی‌های اجتماعی فعلی، به نظر می‌رسد که بیشتر مردم افغانستان دچار تکلیف‌های روانی خفیف، متوسط و شدید شده‌اند. به باور بنده، بیماری‌های روانی متوسط، بخش قابل توجهی از جامعه و حتی سیاست‌مداران ما را درگیر ساخته است. هنوز سیاست‌مداران افغانستان - چه در منصب دولتی و چه در جایگاه‌های غیردولتی - برخورد خاصی با جامعه دارند و به زبردستی و زبردستی عادت کرده‌اند. رییس‌جمهور غنی نیز متأثر از وضعیت روانی کشور و متأثر از نوعی بیماری روانی است که نگاه او به جامعه و مردم را «مردم‌فریبانه» ساخته است؛ چنان‌که نگاه آقای کرزی نیز به جامعه، عوامانه یا عوام‌گرایانه بود. بدون شک، این نوع نگاه‌ها، سبب رکود و توقف در جامعه می‌شود.

حالا آقای غنی با برخوردهایی که از ذهن مردم‌فریبانه‌اش نشأت می‌کند، نردبانی برای عروج ساخته و می‌پندارد که با حرکت پوپولیستی، می‌تواند خود را در اذهان عامه مقبول جلوه دهد. او فکر می‌کند که با ریاکاری و تظاهر، در دل مردم جا باز خواهد کرد. اما این طرز فکر و عمل، بلندترین توهینی است که از لحاظ روانی نسبت به مردم افغانستان صورت می‌گیرد. معنای اقدام‌های ریاکارانه رییس دولت وحدت ملی این است که مردم مستحق چنین برخوردهایی‌اند و چشم آن‌ها بالاتر از این را نمی‌بیند و ذهن‌شان با بالاتر از این‌ها بیگانه است. در حالی که چنین نیست. امروزه مردم انتظارات متفاوتی از رییس‌جمهوری و دیگر مقام‌های حکومتی دارند و این درک را پیدا کرده‌اند که تظاهر و ریا را از صفا و صداقت در اعمال زمامداران تشخیص دهند.

در آخرین مورد، آقای غنی، لباس کارمندان شهرداری به تن کرد و یک بیل اشغال را به زنبیل شهرداری ریخت. اما باز خورد و پاداش این عمل، تمسخر و انتقاد شدیدی بود که مردم در برابر او نشان دادند. زیرا وظیفه خطیر رییس‌جمهوری، به اقدامات نمادین خلاصه نمی‌شود و از طرف دیگر، با این کار او، هیچ مشکلی از کوه مشکلات جامعه حل نمی‌گردد. خوب است که آقای غنی به‌جای چنین کارهای میان‌تبی و بی‌حاصل، به اصلاح شهرداری و تجهیز فعال‌تر ساختن این اداره همت گمارد. او ابتدا باید مسوولان ارشد شهرداری را تعیین کند، و آن‌ها باید اشخاصی مسلکی، متعهد و دارای برنامه باشند تا دست‌کم بتوانند مشکل دندآب شدن سرک‌ها در فصل باران و تجمع چهارفصل کثافات در شهرها را حل کنند. حال آن‌که چندی پیش، درست در همان روزی که مردم بر اثر توقف آب در جاده‌های شهر - آن‌هم به دلیل نبود جوی‌ها و کانال‌ها - به یک وضعیت اسفناک دچار شده بودند، معاون ریاست اجرایی از مسوولان شهرداری قدردانی کرد که به‌شدت مورد تمسخر و انتقاد مردم قرار گرفت. متأسفانه رییس‌جمهوری نیز همواره سعی می‌کند که با اقدام‌های ریاکارانه، شعور مردم را به مسخره بگیرد.

پیشنهاد ما این است که: رییس‌جمهوری به‌جای ائتلاف وقت و اجرای نمایش برای مردم، توافق‌نامه سیاسی را تطبیق و قدرت را به گونه اساسی تقسیم کند، اصلاحات انتخاباتی را به میان بیاورد، شناس‌نامه‌های برقی را توزیع کند، به ایجاد اصلاحات در ادارات دولتی بر بنیاد عدالت ملی و اجتماعی بپردازد و انتخابات مجلس و شوراهای ولسوالی‌ها را دایر کند تا لویه جرگه قانون اساسی برگزار شود. مردم افغانستان مستحق انجام این خدمات به عنوان پاداش‌اند، نه چیزی کمتر از آن.

آقای غنی باید بداند که فقط پنج ماه دیگر به پایان دولت وحدت ملی مانده و تا کنون کار درخوری را انجام نداده و از این پس نیز زمان زیادی برای انجام اصلاحات و تحقق وعده‌های خود ندارد. رییس‌جمهور باید با نیت صاف و روان سالم، با مردمش برخورد کند و به آنان احترام بگذارد. مسلماً احترام‌گزاری رییس‌جمهور به مردم، فقط در انجام درست وظایف و تعهداتش به مردم می‌نماید و بس.

آیا با گفتن‌های متواتر و مکرر می‌توان جلوی مداخلات پاکستان را سد شد و امنیت را به افغانستان برگرداند؟ آیا این‌گونه اعتراف‌ها می‌تواند چرخشی در سیاست‌های پاکستان به وجود آورد؟

پاسخ این پرسش‌ها منفی است؛ زیرا تجربه پانزده‌ساله ثابت کرده است که گفتن و حتا ارایه سند و مدرک - آن‌گونه که در روزهای اخیر رحمت‌الله نبیل رییس پیشین امنیت ملی دست به این کار زده - هیچ مشکلی را حل کرده نمی‌تواند. متأسفانه دولت‌مردان افغانستان به دور یک سیاست غیرموثر و بدون بازدهی می‌چرخند و فکر می‌کنند که با طرح مسأله، صورت مسأله را هم پاک کرده‌اند.

اعتراف کردن‌های مسوولان زخمی را که بر پیکر افغانستان نشسته، التیام نمی‌بخشد. این سیاست از گذشته تا به حال محکوم به شکست بوده و در آینده نیز به شکست می‌انجامد. اگر با اعتراف کردن‌ها و انتقاد کردن‌ها می‌شد تغییری در وضعیت ایجاد کرد، بدون شک رییس‌جمهوری پیشین تا به حال موفق شده بود که در دیدگاه‌ها و سیاست‌های پاکستان تغییرات چشم‌گیری را به وجود آورد؛ زیرا به میزانی که او از پاکستان انتقاد کرد - در کنار اشتباه‌هایی که از او سر زد - هیچ سیاست‌مداری در افغانستان از سیاست‌های پاکستان انتقاد نکرده است.

در خوش‌بینانه‌ترین حالت، سیاست‌مداران پاکستانی به این‌گونه سخنان و تهدیدهای مقام‌های کشور ما می‌خندند. آنان سیاست‌هایی را دنبال می‌کنند که در راستای منافع ملی خود تعریف کرده‌اند و تغییر منافع ملی و یا تصویری که در این رابطه میان دولت‌مردان یک کشور وجود دارد، کار ساده‌یی نیست؛ آن‌هم کشوری که از سال‌های دور با مسایل افغانستان از نزدیک آشنایی دارد و از زیر و بم‌ها و ضعف و قوت‌های سیاست آن به خوبی آگاه است. تنها راه پیروزی در این نبرد، برخورد قاطع و همگون با پاکستان است. باید از همان سیاستی در مورد پاکستان استفاده کرد که این کشور علیه افغانستان از آن استفاده می‌برد.

استخبارات پاکستان با گروه‌های مسلح مخالف در طول پانزده سال گذشته، همواره در سرخط سخنان و بیانه‌های دولت و آگاهان سیاسی کشور قرار داشته است. از دولت‌مردان پیشین گرفته تا دولت‌مردان امروزی، همه دستگاه‌های استخباراتی پاکستان را عامل اصلی تداوم جنگ و ویرانی در کشور خوانده‌اند. در اکثر نشست‌ها و برنامه‌های رسمی و غیررسمی سیاسی، در این سال‌ها شاهد اتهام‌هایی از این دست بودیم.

این‌گونه سخنان را حتا دیگر نمی‌توان اتهام پنداشت؛ زیرا شواهد و براهین متعدد، درستی آن‌ها را به اثبات می‌رسانند. جامعه جهانی که تا زمان طولانی نمی‌خواست در مورد مداخلات پاکستان در امور افغانستان سخن بگوید، سرانجام در سال‌های پسین اعتراف کرد که نقش پاکستان در ناامنی‌های افغانستان چنان مشهود و برجسته است که دیگر نمی‌توان آن را انکار ورزید. این‌ها همه دلالت بر آن دارند که برای کمتر کسی در داخل و بیرون از افغانستان، نقش استخبارات پاکستان در قضایای افغانستان پوشیده باقی مانده است، و حتا مداخلات پاکستان از حد همکاری سازمان‌های استخباراتی این کشور با گروه‌های مخالف مسلح فراتر رفته و در برخی موارد به صورت مستقیم و با شلیک موشک و توپ به مناطقی از افغانستان، چهره آشکار گرفته است.

پاکستان خود نیز گاهی به رابطه خود با گروه‌های شورشی اعتراف کرده است. به گونه مثال، زمانی که بحث گفت‌وگوهای صلح با گروه طالبان پس از نشست‌های چهارجانبه مطرح شد، سرتاج عزیز مشاور امنیت ملی و روابط خارجی نخست‌وزیر پاکستان به این نگرانی پاسخ داد و گفت که پاکستان از چنان تسلطی بر گروه‌های مخالف دولت افغانستان برخوردار است که هر زمانی اراده کند، می‌تواند آن‌ها را به پای میز مذاکره بکشاند. پس در یک سخن، می‌توان گفت که رابطه گروه‌های مسلح مخالف و پاکستان، کشف تازه‌یی نیست که حالا پس از پانزده سال از سوی سرپرست ریاست امنیت ملی صورت گرفته باشد.

نکته مهم و اصلی این‌جاست که اعترافی از این دست، چه مشکلی را می‌تواند حل کند؟

مجلس نماینده‌گان، روز دوشنبه شاهد حضور مسوولان امنیتی بود که در مورد وضعیت کشور به سوال‌های اعضای مجلس پاسخ می‌دادند. هم‌زمان با ورود مسوولان امنیتی به مجلس، چندین راکت به سمت ساختمان مجلس شلیک شد که مسوولیت آن را گروه طالبان به عهده گرفت.

شلیک راکت به سمت ساختمان مجلس، آن‌هم در روزی که مسوولان امنیتی در آن حضور داشتند، معنایی غیر از نشان دادن قدرت مانوردهی طالبان داشته نمی‌تواند. طالبان با شلیک به سمت مجلس، آن‌هم در حضور مقام‌های امنیتی، پیام مشخص خود را به مردم و دولت افغانستان اعلام کردند که خواهان صلح و مذاکره نیستند. در همین حال، این حمله نشان می‌دهد که گروه‌های مسلح مخالف، چه‌قدر در درون دستگاه‌های امنیتی کشور نفوذ یافته‌اند که از لحظه ورود مقام‌های امنیتی به ساختمان مجلس باخبرند. و اما سخن‌ها و توجیه‌های مسوولان امنیتی نیز در رابطه با اوضاع نابسامان کشور، جالب و شنیدنی بودند. سرپرست ریاست امنیت ملی افغانستان، مشکل امنیتی کشور را به مداخلات بیرونی نسبت داد. او گفت که استخبارات پاکستان (آی‌اس‌آی) عملاً در برنامه‌ریزی ناامنی‌های کشور، گروه‌های مسلح مخالف را کمک می‌کند. مسعود اندرابی سرپرست ریاست امنیت ملی کشور گفت که رابطه مستقیم میان استخبارات پاکستان و طالبان وجود دارد.

این اعتراف هرچند می‌تواند سوال‌برانگیز و تکان‌دهنده باشد، ولی حرف تازه‌یی در مورد وضعیت کشور نیست. بحث رابطه

گفتگو: نظری پریانی / بخش چهارم

اشاره:
عطاررحمان سلیم، معاون شورای عالی صلح، از چهره‌های نزدیک به شهید احمدشاه مسعود قهرمان ملی کشور است. او در دولت اسلامی افغانستان یعنی بیست سال پیش بارها به هدایت احمدشاه مسعود و با صلاحیت ویژه‌ی که برایش داده شده بود، به شکل مستقل و در ترکیب هیأتی چندین بار با طالبان در افغانستان، پاکستان و ژنیوا دیدار کرده بود و تجربه‌های زیادی از گفتگو با طالبان، بحث صلح، موضع‌گیری‌های طالبان، تعهدها و نقض عهدشان و ادبیات گفت‌وگوی این گروه دارد.

سلیم تا سمت‌های سرپرست وزارت ارشاد، حج و اوقاف و معین آن وزارت کار کرده و اکنون به حیث معاون شورای عالی صلح و مشاور ارشد داکتر عبدالله در امور صلح ایفای وظیفه می‌کند. او تنها فردی در شورای عالی صلح است که به گونه‌ی مسلکی می‌تواند در این روند کار کند. زیرا بارها در ترکیب هیأتی با طالبان مذاکره کرده است. روزنامه‌ی ماندگار به هدف روشن‌کردن گفت‌وگوها و مذاکره‌هایی که پیش از پانزده سال اخیر، چه در دروان مقاومت و چه هم پیش از سال ۱۳۷۵ با طالبان صورت گرفته بود و نتایج تلاش‌هایی که اکنون برای دست‌یافتن به صلح صورت می‌گیرد، با آقای سلیم گفت‌وگویی را ترتیب داده است. سخنان آقای سلیم از زاویه‌های مختلف قابل تأمل است و در واقع خواننده به نکات ارزشمند تاریخی که تاحال گفته نشده‌اند، دست می‌یابد و نیز می‌تواند به عنوان تجربه‌ی در راستای مذاکره و گفت‌وگو با طالبان باشد. این گفت‌وگو در چند بخش به نشر می‌رسد.

هم مولوی و زیاد از صلح صحبت کردم، گفت: سلیم صاحب! زیاد صلح - صلح نگو!
- گفتم چرا؟ گفت: «در حدیث شریف آمده که یکی «خراسان» و یکی «غراسان» همین قیامت از «غراسان» برپا می‌شود؛ غراسان افغانستان است!» من با خنده گفتم: مولوی صاحب! همین قدر می‌دانم و معلوماتی را که از احادیث پیامبر خدا (ص) دارم یکی همان شرایطی که برای قیامت گفته شده، کاملاً تکمیل نشده و دوم گفتم که همین قدر می‌دانم و چنانی که در روایات آمده، قیامت در روز جمعه برپا خواهد شد ما و شما در روز شنبه قرار داریم تا روز جمعه فاصله‌ی زیادی داریم. در حدیث شریف آمده

تجربه‌هایی از مذاکره با طالبان

گفت‌وگوی اختصاصی با مولوی عطاررحمن سلیم معاون شورای عالی صلح

به همراهانم گفتم: طالبان زیاد اعتبار ندارند از همین جا پیش نمی‌رویم و در همین جا پای خود را تا و بالا می‌کنیم تا آنان متوجه شوند که ما راه می‌رویم، اما در حقیقت پیش نمی‌رویم چون نماینده‌های طالبان از ما بسیار عقب مانده‌اند و در نقطه‌ی وسطی خط جنگ باید به همدگر ملاقات کنیم. فیصله هم همین بود که هر دو طرف باید خلع سلاح باشند؛ بازم به همراهانم گفتم که چون طالبان را می‌شناسم و اعتبار ندارند، من همراهشان بغل‌کشی می‌کنم اگر دیدم که مسلح بودند به شما اشاره می‌کنم و شما بغل‌کشی نکنید و تنها قول بدهید، تا طالبان اقل احساس نکنند که ما خلع سلاح هستیم.

زمانی که در جای مشخص شده رسیدیم و من با نماینده‌گان طالبان بغل‌کشی کردم، دیدم که تفنگچه همراهشان است با وجودی که قرار ما این بود تا هر دو طرف خلع سلاح باشیم و من به همراهانم اشاره کردم تا بغل‌کشی نکنند. دستمال‌های خود را انداخته نشستیم، رُخ طالبان طرف بگرام بود و رُخ ما به طرف کابل تا با هم مباحثه و مذاکره کنیم. در نخست تعارف، صورت گرفت؛ مولوی عبدالسلام، والی هلمند بود و در رأس هیأت قرار داشت، سید عبدالرحمن آخندزاده، رئیس محکمه‌ی نظامی طالبان در کابل بود و ملا دلاور، رئیس دفتر وزیر دفاع طالبان بود. این سه تن از طرف طالبان آمده بودند. شروع این مذاکره باید با تلاوت آیات قرآن کریم شود، در ابتدای قرآن شریف خواندنشان و متوجه شدم که اشتباه می‌خوانند و دانستم که حریف ضعیف است و کار جور شد!

جرو بحث ما شروع شد. زمانی که جر و بحث شروع می‌شد، آله ضبط صدا را در وسط می‌گذاشتند و صدای هر دو طرف را ضبط می‌کردند. با آنان تقریباً در مواردی به توافق می‌رسیدیم، می‌گفتند تمام. فردا بخیر دوباره برگشتیم یک مقدار میوه شما از آن طرف بیاورید و ما هم با خود میوه می‌آوریم و همین جا نشسته می‌خوریم، فردا که شد طالبان با خود کیله آوردند.

*این درست. بگویند که در نخستین دیدار چه چیزهایی را مطرح کردید؟

اصرار طالبان بیشتر روی رهایی اسرا و باز شدن محاصره‌ی کندز بود. ما می‌گفتیم و اصرار داشتیم که این موضوع جزء بحث است و بیایید که ما و شما روی اساسات بحث کنیم؛ یعنی چه کاری کنیم که بار دیگر هیچ کسی اسیر نباشد؛ بیایید روی عملیه صلح کار کنیم. منطق طالبان معمولاً این بود و مولوی عبدالسلام بعد از آنکه دانستند من هم قاری هستم و

به کار شدیم و شماری از آنان را زنگ زدیم. از جمله لیست ما مولوی غلام‌محمد غریب که در کمیسیون حقوق بشر کار می‌کرد، مولوی نیک‌محمد؛ این دو نفر از قندهار بودند. مولوی عطا محمد از هلمند بود، مولوی کفایت‌الله از ولایت تخار بود در صدد این شدیم که هر چه زودتر این چهره‌ها را به مناطق امن انتقال دهیم، چون در آن زمان جایی دیگری نداشتیم تلاش کردیم تا اکثریت این علما خود را به مشهد رسانند و در مشهد جا به جا و اعاشه شدند، بعد از آن شماری از این علما را مانند مولوی غلام‌محمد غریب که عضو شورای عالی دولت شد را به جبهه انتقال دادیم که شماری از این چهره‌ها به داخل جبهه آمدند و برخی‌های‌شان در مشهد ماندند؛ اما از آن جمله ۱۳ نفر تعدادی به دست طالبان افتادند، یکی مولوی عبدالرحیم خنجانی بود که زیر شکنجه طالبان وفات کرد، قاری صاحب سفید که خطیب مسجد پل خشتی بود؛ طالبان او را زیاد شکنجه کردند و بعداً وفات کرد و این بود سرنوشت مذاکره دیگرمان با طالبان. در میان این دو مذاکره (مذاکره اسلام آباد و خط جنگ در بگرام) مذاکره دیگری با حضور جناب محمد یونس قانونی در عشق‌آباد صورت گرفت و از طرف طالبان باز هم وکیل احمد متوکل حضور داشت. در این مذاکره نیز روی مواردی به توافق رسیده بودند و بر اساس توافقات همین نشست بود که جناب قانونی صاحب در گفته‌ها و حرف‌هایش اعلام و ابراز خوشبینی کرده بود، اما بازم طالبان برگشتند و به وعده‌هایی که داده بودند پایبند نماندند که این پروسه هم جا به جا قطع شد. باید بگویم که صحبت‌های ما از یک موقف بود، از قدرت و صلاحیت صحبت می‌کردیم از با صلاحیت بودن خود صحبت می‌کردیم و این که ما صلاحیت عام و تام داریم و با هم صحبت کنیم. مشکلی که در هیأت طالبان بود همین هیچ وقت و در هیچ مذاکره از دهن هیأت طالبان نشنیده‌ام که بگویند، ما صلاحیت داریم، عرض و شکایت‌شان از بی صلاحیتی بوده است و می‌گفتند که ما همین قدر صلاحیت داریم که این حرف را برای‌تان می‌زنیم. بیشتر از این، ما صلاحیت نداریم. این حرف جان دار است و حتا همین لحظه‌ی با شما مصاحبه دارم همین وضعیت جریان دارد. هیأت با صلاحیت را نمی‌فرستند یا یک چیزی برای‌شان نوشته می‌کنند و آنان می‌خوانند، دو-سه کلمه می‌گویند و حرف‌های ترا گرفته می‌روند و دوباره با جواب بر می‌گردند؛ متأسفانه خودشان صلاحیت نمی‌داشته باشند.

بعد از تحولاتی که به میان آمد و قهرمان ملی کشور به شهادت رسید و حکومت جدید روی کار آمد، من که در دور حکومت حامد کرزی سرپرست وزارت حج و اوقاف بودم، یکی-دو مرتبه در شورای وزیران پیشنهاد کرده گفتم که یک هیأتی مرکب از چهل-پنجاه تن از علمای درون کشور برونند و با علمای پاکستان بنشینند. در آن زمان، در هیچ جایی از افغانستان نامنی و جنگ وجود نداشت و متأسفانه به همین دلیل این پیشنهاد را دولت ناشنیده گرفت با این برداشت که موضوع طالب ختم شده است تا این که مشکلات و جنجال‌ها به میان آمد. در این میان، دولت شورای عالی صلح را ایجاد کرد و می‌دانیم دست‌آورد این شورا چه بود، با یک نفر بسیار گرم گرفتند که در نهایت دو کاندار برآمد و با کسی دیگری گرم گرفتند که باعث شهادت رهبر جهاد و مقاومت استاد برهان‌الدین ربانی شد. دولت هم آدرس مشخص دیگری را نیافت تا آن را دق‌الباب کند و حساب طالبان را بیاید و طالبان هم به مذاکره آماده نشدند تا این که سال گذشته توسط موسسه پکواش زمینه‌سازی شد. سال گذشته یک مرتبه به قطر رفتیم و با طالبان دیدار داشتیم. در این دیدار هم طالبان یک متن هشت صفحه‌ی را در هشت-نُه ماده داشتند که آن را خواندند که تقریباً حرف‌های تکراری داشتند. شیرمحمد ستانکزی آن را خوانده بود و اعضای دیگر شان در حول و حوش همین بیابیه حرف‌هایی داشتند و زمانی که یک انج این طرف و یا آن طرف می‌کشاندیم، می‌گفتند که صلاحیت نداریم و برای ما همین قدر صلاحیت داده شده، بعد که در دویی هم با آنان دیدار کردم یک گپ تازه داشتند و گفتند که به ما اجازه داده شده تا با مجاهدین ارتباط برقرار کنیم.

ما لیست خود را به هیأت طالبان سپردیم و فردا در وقت مشخص که باید می‌آمدند و لیست سیزده نفر شان را می‌آوردند نامند؛ این بار نیز رفتند و برگشتند.

*چند روز با هم نشست داشتید؟
دوام‌دار نبود و گاهی در میان فاصله ایجاد می‌شد، به صورت جمعی تقریباً در سیزده-چهارده روز پنج-شش نشست داشتیم.

در نهایت، لیستی از سیزده تن علما را ما باید آماده می‌کردیم. قرار بر این شد که فردا باید هر دو طرف، لیست اعضای هیأت را به یک دیگر بسپارند. آمرصاحب شهید (احمد شاه مسعود) به حدی تشنه صلح بود از طریق مخایره جگوارای که همراه ما بود لحظه به لحظه از ما می‌پرسید و ما برایش اطمینان می‌دادیم. فردا که شد ما لیست خود را گرفته رفتیم و وقتی رسیدیم، گفتم که لیست؟ گفتند: لیست ما آماده نشد! من گفتم که فیصله نهایی ما تبادل لیست بود. خبی برای چه آمده‌ایم؟!

با آمرصاحب تماس گرفتیم، قهرمان ملی کشور، بنابر همان شوق و علاقه‌ی که به صلح داشت، خلاف مصلحت گفت: «خبیر است، چه تفاوت دارد، شما لیست خود را تسلیم کنید شاید آنان (طالبان) فردا بیاورند»

ما لیست خود را به هیأت طالبان سپردیم و فردا در وقت مشخص که باید می‌آمدند و لیست سیزده نفر شان را می‌آوردند نامند؛ این بار نیز رفتند و برگشتند.

به آمرصاحب (احمد شاه مسعود) گفتم: شماری از افرادی که لیست شان را به طالبان سپردیم در کابل، پاکستان و کویت هستند. شهید احمد شاه مسعود گفت که هرچه زودتر این علما را خبر کن. دست

ما لیست خود را به هیأت طالبان سپردیم و فردا در وقت مشخص که باید می‌آمدند و لیست سیزده نفر شان را می‌آوردند نامند؛ این بار نیز رفتند و برگشتند.

به آمرصاحب (احمد شاه مسعود) گفتم: شماری از افرادی که لیست شان را به طالبان سپردیم در کابل، پاکستان و کویت هستند. شهید احمد شاه مسعود گفت که هرچه زودتر این علما را خبر کن. دست

ما لیست خود را به هیأت طالبان سپردیم و فردا در وقت مشخص که باید می‌آمدند و لیست سیزده نفر شان را می‌آوردند نامند؛ این بار نیز رفتند و برگشتند.

به آمرصاحب (احمد شاه مسعود) گفتم: شماری از افرادی که لیست شان را به طالبان سپردیم در کابل، پاکستان و کویت هستند. شهید احمد شاه مسعود گفت که هرچه زودتر این علما را خبر کن. دست

بخش دوم

زمانی که تنها می‌شوید، می‌تواند «زمان بازی» باشد؛ یک فرصت مناسب برای کشف مفهوم شادی کودکی و خودانگیزگی. پس اگر با خودتان دوست باشید، هرگز تنها نمی‌مانید!

عشق به خود را جایگزین خشم به خود کنید

عادات ذهنی منفی، یکی از عواملی است که مردم را از خود فرار داده و به دیگران وابسته می‌کند. احتمال دارد که شما در گذشته به‌سر ببرید یا عجز داشته باشید و یا بیش از حد فکر کنید و شاید هم به نتایج کامل برای خودتان تأکید دارید.

خسونت به خود، محصول کنترل زنده‌گی با زور و اجبار است که شامل عصبانیت نسبت به دیگران می‌شود؛ زیرا چگونه‌گی احساس درونی شما نسبت به دنیاست. راه‌حل مناسب در برابر این امر این است که با خودتان به صورت مثبت به گفت‌وگو بپردازید، از لحظات حضور حال و یا حواس‌پرتی سازنده در خود لذت ببرید.

شناخت و عبور از الگوهای مخرب دوران کودکی

بسیاری از نیازها ممکن است از اتفاقات سخت دوران کودکی سرچشمه گرفته شده باشد. شناسایی این وقایع و پاسخ‌گویی به این رخدادها، در نقش یک کودک، یک روش عالی برای شناخت و بررسی چرایی و درگیر شدن در وابسته‌گی‌های عاطفی است. نقش امروز ما، تغییر گذشته یا جبران آن نیست. به عبارت دیگر، نقش زمان حال، معکوس کردن و یا جبران کردن گذشته نیست.

از انگیزه‌های آنی بدون تفکر قبلی (تکانشی) بگذرید

وابسته‌گی عاطفی می‌تواند احساسات گیج‌کننده‌یی به همراه داشته باشد. واکنش آنی، به حالات درونی می‌تواند بسیار خطرناک باشد. اگر چه ممکن است یک ایده‌تکانشی، عالی به نظر برسد، اما چه بسا نتایج وخیمی به همراه داشته باشد. پس ارزش آن را دارد که کمی مکث کنید و از آن دوری بجویید.

با احساسات خود روبه‌رو شوید و آن‌ها را قبول کنید

برخی مواقع ممکن است که شما نیاز به روبه‌رو شدن با احساسات دردناکی که در حال تجربه آن هستید، داشته باشید. بسیاری از مردم احساسات فیزیکی خود را پس می‌زنند، به جای این‌که آن را مستقیماً حس کنند. این کار باعث می‌شود که از احساسات خود فراری شده و وابسته شوند.

مکانیسم‌های غلبه سالم را ایجاد کنید

این واقعیت که احساسات ناراحت‌کننده منجر به واکنش‌های غیرمسئولانه می‌شود، نباید این‌طور تلقی گردد که شما در مورد این‌که چه احساسی دارید، نباید کاری انجام دهید. بلکه بهتر است یک استراتژی آماده داشته باشید که چه‌گونه با خودتان برخوردی سازنده داشته باشید. مثلاً این‌که چه‌گونه آرامش بیابید در مواردی که مضطرب و آزرده هستید.

تشخیص دهید که چه زمان شروع می‌کنید به چسبیدن

یک خودشناسی ماجراجویانه به شما کمک می‌کند تا الگوهای وابسته‌گی در رفتار یا افکارتان را بهتر بشناسید و بر آن‌ها غلبه کنید. یک مثال می‌تواند نگرش خواستن «همه یا هیچ» از مردم باشد به جای این‌که از چیزی که آزادانه به شما ارایه شده، قدردانی کنید. هرگز اجازه ندهید که خوشبختی شما به چیزی که ممکن است آن را از دست دهید، وابسته شود.

هشدار ظاهر اغبر از دخالت دولت در کمیته المپیک:

**اگر مداخله‌ها ادامه یابد
چهار سال از مسابقات محروم می‌شویم**

گفت‌وگوکننده: ابوبکر مجاهد

اشاره: رییس جمهور غنی فرمان داده است که در یک ماه آینده پارچوب کاری کمیته ملی المپیک و اداره تربیت بدنی باید تعیین شود. اما، ورزشکاران و مسوولان کمیته ملی المپیک این فرمان و تعیین هیأت از طرف رییس جمهور را دخالت در کار کمیته ملی المپیک دانسته و دست به اعتراض زده‌اند. آن‌ها هشدار داده‌اند که اگر دولت به دخالت در کمیته المپیک ادامه دهد، نهادهای بین‌المللی ورزشی افغانستان را از رقابت‌های جهانی محروم خواهند ساخت.

در این مورد گفت‌وگویی را با ظاهر اغبر رییس کمیته ملی المپیک انجام داده‌ایم که می‌خوانید. تشکر، از این‌که به این گفت‌و شنود وقت گذاشتید.

شما چگونه به کمیته ملی المپیک برگشتید و چگونه توانستید رسماً به حیث رییس این کمیته انتخاب شوید؟ ادارات ورزشی و المپیک‌ها، نهادهای اجتماعی، غیر انتفاعی و انتخابی هستند. از دو سال به این طرف اداره المپیک افغانستان از اداره تربیت بدنی کشور جدا شده است. رییس کمیته ملی المپیک توسط روسای فدریشن‌های المپیکی و افرادی که بر بنیاد اساس نامه المپیک حق رای دارند، انتخاب می‌شوند و در این انتخابات نماینده شورای جهانی یا هم شورای آسیایی ورزش اشتراک می‌کنند.

این شورا بنا بر دوازده مورد تخلف در کمیته ملی المپیک، فهم‌هاشمی رییس پیشین کمیته ملی المپیک را برکنار کرد و انتخابات اضطراری با حضور نماینده نهادهای بین‌المللی دایر شد و آقای باور هوتک را به حیث سرپرست کمیته ملی المپیک تعیین کردند و پس از آن نماینده المپیک کشور با برخی از افراد دیگر چند مرتبه به خانه من مراجعه کردند و از من خواستند دوباره به این اداره بیایم. وقتی من دوباره آمدم انتخابات برگزار شد. بنده ۵۳ رای را از فدریشن‌ها المپیکی به‌دست آوردم و بیش از شش ماه می‌شود که رسماً به عنوان رییس کمیته ملی المپیک ایفای وظیفه می‌کنم و به نماینده‌گی از افغانستان در اجلاس آمریکا که ۲۰۳ کشور جهان

در آن حضور داشتند، اشتراک کردم و در ترکمنستان نیز نشستی با مسوولان برخی کشورها داشتیم و هم‌چنان در این اواخر ۲۰۰ ورزش‌کار را بدون کمک دولت به هندوستان فرستاده‌ایم. علت اینکه رهبری دولت می‌خواهد در امور المپیک دخالت بکند، چیست؟ رییس جمهور می‌خواهد به شکل اجباری و دیکتاتوره به زعم خودش افراد را در کمیته ملی المپیک تعیین کند، اما جامعه ورزشی تسلط دولت به این اداره را قبول ندارند و هیأت تعیین شده از طرف اداره امور و دادستانی کل را نمی‌پذیرند.

ورزشکاران ما در آستانه برگزاری مسابقات سال ۲۰۱۶ برزیل قرار دارند. دولت هیچ برنامه‌یی برای فرستادن نماینده ورزشکاران به آن کشور ندارد؛ اما سایر کشورها چهار سال قبل نماینده‌های خود را به آن کشور فرستاده‌اند. اداره تربیت بدنی هیچ نوع امکانات را در اختیار ورزشکاران قرار نداده است. به همین دلیل، اخیراً بالاتر از ده‌هزار ورزش‌کار دست به اعتراض زده‌اند.

ورزشکارانی که دست به اعتراض زده‌اند از دولت چه می‌خواهند؟

معترضان خواهان برکناری رییس تربیت بدنی، لغو فرمان رییس جمهور و عدم مداخله دولت در کمیته المپیک هستند. فدارسیون فوتبال مربوط اداره جهانی «فیفا» است. اداره فیفا به این اداره هشدار داده است که اگر دولت از دخالت در این کمیته دست نبرد، بازی‌های فوتبال تیم ملی کشور را به تعویق می‌اندازند.

اعتراضی که ورزشکاران راه اندازی کرده‌اند می‌خواهند به گوش بزرگان کشور برسانند که خطری فرا راه ورزشکاران وجود دارد و هرگاه از اثر غفلت دولت ورزش به تعویق افتاد، مقصر اصلی محمد اشرف غنی رییس جمهور کشور است، نه آن‌ها.

اگر به مشکل فعلی در کمیته المپیک توجه نشود، در سال ۲۰۱۶ ورزشکاران در کشور برزیل اشتراک کرده می‌توانند یا نه؟

اگر این مشکل حل نشود و دولت از دخالت در امور کاری ادارات ورزشی دست نبرد، ورزشکاران ما نمی‌توانند در مسابقات ۲۰۱۶ برزیل اشتراک بکنند

و به مدت چهار سال افغانستان از مسابقات جهانی محروم می‌شود. دولت در برابر اعتراضات گسترده‌یی که دیروز راه‌اندازی شد، چه واکنش داشته است؟

دولت سه تا چهار محل را برای اعتراض ورزشکاران ایجاد کرده است که چمن حضوری، ساحه خیرخانه و کوته سنگی است؛ اما ورزشکاران اعتراض دارند که دولت باید یک جای مناسب را برای ادامه اعتراضاتشان باید در نظر بگیرد، چمن حضوری پر از معتادان مواد مخدر است و تاهنوز واکنش دیگری به شکل رسمی و غیر رسمی به کمیته ملی المپیک و ورزشکاران نرسیده است، اگر دولت به این مشکلات توجه نکند، مشکلات سختی در مرکز و ولایات دامنگیر ملت خواهد شد.

آقای اغبر، اگر دولت به مشکلات شما توجه نکند، چه واکنشی در برابر دولت نشان خواهید داد؟

من به اساس خواست جوانان ورزشکار کشور در این پست انتخاب شده‌ام. اگر دولت به این مشکلات توجه نکند، جوانان و جامعه ورزشی تصمیم می‌گیرند که در برابر دولت چه واکنش نشان دهند.

آیا شما فرمان فعلی رییس جمهور غنی را دخالت مستقیم در امور کاری کمیته ملی المپیک می‌دانید؟

فرمان فعلی رییس جمهور ۱۰۰ درصد دخالت مستقیم در کار کمیته المپیک است، این موضوع قومندانی امنیه نیست که اداره امور هیأت به‌خاطر بررسی کار او تعیین بکند، اگر در کمیته ملی المپیک کار خلاف قانونی اساسی کشور باشد می‌توانند پرسیان بکنند، اما این حق ندارند که اساس نامه یک فدریشن را به دل خود بسازند.

در اخیر از برنامه‌یی که در آینده برای ورزشکاران دارید، بگویید؟

در حال حاضر دولت ما را مصروف کشمکش با خود ساخته است و ما باید از گزند دولت دور شویم تا بتوانیم برنامه خود را برای ورزشکاران تشریح بکنیم اما، در حال حاضر تمام توان و نیروی ما در کشمکش‌های بی‌مورد با دولت مصروف شده است.

سپاس از شما
تشکر

چه طور

از وابسته‌گی

عاطفی رها

شویم؟

ساختار مؤسساتی تنظیم

دولت اسلامی داعش

مرکز دراسات الجزيرة

حسن ابو هنیه

برگردان و اختصار: سید اسلام دهنمکی

قدرت نظامی‌یی را که تنظیم دولت اسلامی داعش، پس از سیطره بر شهر موصل در عراق سال ۲۰۱۴ از خود نشان داد - و پس از این که توانست پیروزی‌های سریع و چشم‌گیری را در برابر ارتش عراق در شهرهای مختلف این کشور رقم بزند، و بعد از این که فرقه ۱۷ ارتش سوریه را در منطقه «رقه» و فرودگاه نظامی «الطبقه» در هم کوبید - پیش‌مرگ‌های کرد عراق را نیز به سرنوشت مشابه ارتش سوریه و عراق دچار نمود و پرسش‌های زیادی را پیرامون عوامل و اسباب پیروزی‌های تنظیم دولت اسلامی داعش که بعضی‌ها آن را اسرار و معمای عصر دانستند، مطرح کرد.

توانایی‌های تنظیم دولت اسلامی داعش، تنها در بخش نظامی خلاصه نمی‌شود. در بُعد اقتصادی، میزان ذخیره مالی تنظیم دولت اسلامی داعش، از گراف آن‌چه که تمام جریان‌های جهادی در اختیار دارند، بالا رفته است؛ موضوعی که نشان می‌دهد داعش از کادر حرفه‌یی که این بخش مهم و حیاتی را مدیریت می‌کند، برخوردار است.

در بازی امنیتی نیز تنظیم دولت اسلامی داعش، توان بالایی از خود در تصرف شهر «موصل»، ترور فرماندهان جریان‌های جهادی معارض خویش و تأمین امنیت فرماندهان ارشد خود که مورد تعقیب سازمان‌های استخباراتی جهان هستند، نشان داده است؛ موفقیت استخباراتی و امنیتی‌یی که مهارت‌های بلند معلوماتی و تخنیکی می‌طلبد.

این‌ها تنها مواردی نیستند که تنظیم دولت اسلامی داعش، ویژه‌گی‌های خود را نسبت به دیگر جریان‌های جهادی، از خلال آن تبارز داده باشد. در عرصه تبلیغاتی، بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی، مونتاژ فلم با کیفیت بالا به زبان‌های عربی و انگلیسی، دستاورد دستگاه تبلیغاتی تنظیم دولت اسلامی داعش، مورد بحث و بررسی کارشناسان امور رسانه‌یی و مطبوعاتی قرار گرفته است.

این بحث، تحولات پیش آمده در ساختار هیكلی تنظیم دولت اسلامی داعش را از زمانی که زیر نام «جماعت توحید و جهاد» در عراق شروع به فعالیت نمود، تا مرحله تبعیت از القاعده، تأسیس دولت عراق اسلامی و عروج به اعلان خلافت اسلامی، زیر پوشش می‌گیرد.

۱. ساختار جماعت توحید و جهاد

در سپه‌دهم تسلط نیروهای ایالات متحده بر عراق سال ۲۰۰۳، ابومصعب زرقاوی، تشکیل مجدد باند جهادی خود را که - در ولایت هرات افغانستان هسته آن را شکل داده بود، دوباره آغاز نمود و شخصیت‌های مهم و ارادتمند به عقیده جهاد جهانی را در عراق به دور خود جمع کرد.

ابومصعب زرقاوی، ایدیولوژی، قواعد فکری و فقهی تنظیم «جماعت توحید و جهاد» را بر پایه افکار دینی ابو عبدالله مهاجر که در شکل‌گیری عقیده جهادی و منهج فقهی او نقش سازنده داشت، بنا نمود.

۲. ساختار تنظیمی «قاعده الجهاد در عراق»

پس از هشت‌ماه تماس و گفت‌وگوهای دشوار و نفس‌گیر میان تنظیم «جماعت توحید و جهاد» و سازمان

القاعده، بدون این‌که ابومصعب زرقاوی انعطافی از خود نشان دهد، در مقابل بیعت با اسامه بن لادن در سال ۲۰۰۴، القاعده را به قبول پیش‌شرط‌های خود که - عبارت از عدم تغییر استراتژی و اسلوب «جماعت توحید و جهاد» بود - ناگزیر نمود. بر اساس تفاهم زرقاوی و القاعده، «جماعت توحید و جهاد» به «قاعده الجهاد فی بلاد الرافدین» تغییر نام داد.

پست معاونت: ابومصعب زرقاوی - که با مشت‌آهین امور تنظیمی «قاعده الجهاد» را رهبری می‌نمود - به‌خاطر جلوگیری از بروز خلال احتمالی در رهبری تنظیم - که ممکن است در پی قتل و یا دستگیری او اتفاق بیفتد - اقدام به ایجاد پست معاونت در بدنه تنظیم «قاعده الجهاد در عراق» نمود و ابی‌عبدالرحمن عراقی را به حیث معاون خود برگزید.

بخش نظامی: مسوولیت بخش نظامی به ابی‌اسید عراقی تعلق گرفت و در این مرحله، تنظیم «قاعده الجهاد در عراق» دست به تشکیل دسته‌های کوچک و بزرگ نظامی زد که نظر به قوانین داخلی، در تعیین اهداف کوچک نظامی، بدون مراجعه به مرکز فرماندهی، از استقلال عمل برخوردار بودند.

هیأت شرعی: وظیفه بررسی و بحث‌های فقهی‌یی را داشت که «تنظیم قاعده الجهاد در عراق»، به‌خاطر رفع شبهات شرعی از معتقدات و افکار خود نیازمند آن بود. بخش مطبوعاتی: در این بخش، پی‌ریزی شگرد تبلیغاتی «تنظیم قاعده الجهاد در عراق» به دوش ابی‌میسره عراقی گذاشته شد.

کمیته مالی: «تنظیم قاعده الجهاد در عراق»، جهت تمویل فعالیت‌های خویش، نیاز به موارد مالی‌یی داشت که می‌بایست هزینه فعالیت‌های این گروه را تأمین کند و در این زمینه تأسیس کمیته مالی و راه‌اندازی شبکه‌های جمع‌آوری اموال، در داخل و خارج از عراق، توانست احتیاج مالی «تنظیم قاعده الجهاد در عراق» را مرفوع سازد.

۳. تأسیس دولت عراق اسلامی

ابومصعب زرقاوی پس از مرگ خود در سال ۲۰۰۶، تنظیم منسجم، قدرتمند و به کمال رسیده «قاعده الجهاد در عراق» را به میراث گذاشت، و پیروان او با اتکا به میراث به جا مانده از زرقاوی، عزم خود را برای تأسیس دولت اسلامی در عراق؛ بر مبنای هویت سنی جزم نمودند. و در ۱۵ اکتوبر سال ۲۰۰۶ دولت اسلامی عراق در شهرهای سنی‌نشین انبار، کرکوک، نینوا، دیالی، صلاح‌الدین، بابل و واسط عرض وجود نمود.

در سال ۲۰۱۰، زمانی که خبر کشته شدن امیر دولت اسلامی عراق - ابی‌عمر بغدادی - و وزیر جنگش - ابی‌حمزه مهاجر - رسانه‌یی شد، تنظیم دولت اسلامی عراق به گونه بسیار سریع دست به تبدیل فرماندهان خود زد و عناصر عراقی بر مفاصل قدرت دولت اسلامی عراق مسلط شدند و به تاریخ ۱۶ می ۲۰۱۰ بیانیه «مجلس شورای مجاهدین»، ابو بکر بغدادی را منحیث امیر دولت اسلامی عراق اعلان نمود.

۴. ساختار تنظیمی دولت اسلامی خلافت

تنظیم دولت اسلامی داعش، از لحاظ هیكل تنظیمی و فعالیت اداری، از پیشرفته‌ترین جریان‌های جهادی معاصر در جهان شناخته می‌شود و ساختار تنظیمی آن، ترکیبی‌ست میان ساختار کلاسیک تنظیم‌های جهادی و تیوری فقه «سلطانی» نظریه فقهی‌یی که متمایل به صلاحیت بی‌حدوحصر «سلطان» است.

خلیفه: ساختار تنظیمی دولت اسلامی داعش، بر اصول و مبانی فقهی و شرعی بنا شده است که خلیفه، پس از این‌که واجد شرایط عالم شرع، هاشمی تبار و سالم بودن عقل و هوش باشد، مطابق احکام فقه «سلطانی» به مسند خلافت انتخاب می‌شود.

مجلس شورا: مجلس شورا، یکی از مهم‌ترین موسسات در تنظیم دولت اسلامی داعش هست که وجود خود را از زمان ابی‌مصعب زرقاوی تا مرحله ابی‌عمر بغدادی و خلافت ابوبکر بغدادی حفظ نموده است.

اهل حل و عقد: «اهل حل و عقد» مفهومی ثابت و استوار در فقه سیاسی اسلامی است؛ شورایی که ترکیب آن الزاماً طیف بزرگی از علما، رهبران، سیامیون و بزرگان قوم را که دارای درک سیاسی و علم شرعی باشند، در بر می‌گیرد.

هیأت شرعی: هیأت شرعی یکی از رکیزه‌های مهم قدرت در تنظیم دولت اسلامی «داعش» به شمار می‌رود. به تقلید از این که همواره ابی‌مصعب زرقاوی، حواریون خاص خود را به این پست می‌گماشت، با اعتمادترین‌ها به عضویت هیأت شرعی برگزیده می‌شوند.

کمیته مطبوعاتی: هیأت مطبوعاتی در ساختار تنظیمی دولت اسلامی داعش، از جایگاه ویژه‌یی برخوردار است. تنظیم دولت اسلامی داعش، در میان تنظیم‌های جهادی، تنظیمی‌ست که در راستای پخش و نشر ایدیولوژی و عقیده سلفی‌گری جهادی، از شبکه‌های عکبوتی بهره بسیاری گرفته است؛ تا جایی که موفق شد مفهوم «جهاد الکترونی» را به قاموس تنظیم‌های جهاد جهانی اضافه نماید.

بیت‌المال: تنظیم دولت اسلامی داعش را از لحاظ مالی می‌توان غنی‌ترین جریان تاریخ حرکت‌های جهادی برشمرد. و ذخیره مالی تنظیم دولت اسلامی داعش، فوق‌داری سازمان القاعده و جریان‌های حول و حواشی آن برآورد شده است.

پس از این‌که تنظیم دولت اسلامی داعش، به اراضی وسیعی در سوریه و عراق، در سال ۲۰۱۴، دست یافت، موارد و منابع مالی آن رو به افزایش نهاد. طبق برخی گزارش‌ها، میزان ذخایر مالی تنظیم دولت اسلامی داعش، به دو میلیارد دلار می‌رسد. مهم‌ترین مصادر و منابع موارد مالی تنظیم عبارت‌اند:

۱. کمک و تبرعات: گزارش‌های مطبوعاتی حاکی از آن‌اند که: بسیاری از ثروتمندان خلیجی، تنظیم دولت اسلامی داعش را در سوریه و عراق کمک مالی می‌کنند.
۲. صدقات و زکات: منابع و کانال‌های تلویزیونی زیادی در میانه سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۲ مردم را ترغیب به فرستادن زکات و صدقات به سمت جهادی‌های سوریه و عراق نمودند که عمده مبالغ سرازیر شده به این دو

کشور در اختیار تنظیم دولت اسلامی داعش و جبهه «النصره» قرار گرفت.

۳. **گروگان‌گیری:** تنظیم دولت اسلامی داعش، سالانه سود کلانی را که به میلیون‌ها دلار بالغ می‌شود، از اختطاف شهروندان خارجی، کارمندان سازمان‌های بین‌المللی و روزنامه‌نگاران غربی به دست می‌آورد.

۴. تصرف اموال تجارتنی و موارد مالی مناطقی که بر آن تسلط دارند: بیمارستان‌ها، مراکز تجارتنی، رستوران‌ها، شرکت‌های برق و آب در مناطق تحت کنترل داعش، از موسساتی هستند که ماهانه میلیون‌ها دلار به جیب داعش می‌ریزند.

۵. **ثروت‌های طبیعی و معادن:** تنظیم دولت اسلامی داعش، بر علاوه تصرف معدن طلا در شهر موصل، بر بیش از هشتاد چاه نفت کوچک و بزرگ در سوریه و عراق تسلط دارد که از راه استخراج نفت و قاچاق آن، ماهانه میلیون‌ها دلار به دست می‌آورد.

۶. **مالیات:** یکی از مصادر و منابع مهم درآمد مالی تنظیم دولت اسلامی داعش، وضع مالیات بر کسبه‌کاران و شرکت‌های تجارتنی‌یی هست که طبق آمارهای گرفته شده، ماهانه بیش از شش میلیون دلار به خزانه داعش اضافه می‌کنند.

۷. **اموال حکومتی:** طبق گزارش بانک مرکزی عراق، تنظیم دولت اسلامی داعش به ده‌ها میلیون دلار ذخایر مالی دولت عراق در بانک دولتی شهر موصل دست یافت و همین‌گونه موفق شد در بعضی شهرهای دیگر عراق و سوریه نیز بر اموال حکومتی مسلط شود.

۸. **زراعت و حیویات:** تنظیم دولت اسلامی داعش بر بخش عظیمی از زمین‌های زراعتی سوریه و عراق تسلط دارد و یک‌سوم حاصلات گندم عراق سالانه در اختیار این تنظیم قرار می‌گیرد.

مجلس عسکری: مجلس نظامی، تشکیل مهمی در ساختار تنظیمی داعش پنداشته می‌شود و تعداد اعضای آن، عمدتاً از ۹-۱۳ نفر تجاوز نمی‌کند.

مجلس امنیتی: مجلس امنیتی تنظیم دولت اسلامی داعش به ریاست ابو علی انباری، یکی از افسران سابق استخبارات ارتش عراق، مسوولیت امور استخباراتی قلمرو خلافت، تأمین امنیت خلیفه، پی‌گیری و اجرای فرمان‌های خلیفه، اشراف بر اجرایی شدن احکام قضایی، اقامت حد شرعی، حمایت تنظیم دولت اسلامی داعش در برابر نفوذ خارجی و فرماندهی گردان انتحاری‌ها را به دوش دارد.

تقسیم اداری: تقسیم اداری مناطق زیر نفوذ تنظیم دولت اسلامی داعش، برگرفته از شکل و شمایل تقسیمات متداول در تاریخ اسلام زیر عنوان ولایات می‌باشد. و ۱۶ واحد اداری آن در عراق و سوریه توسط «امیر» که سابقه تاریخی در میراث سیاسی اسلامی دارد، اداره می‌شوند.

منبع:

<http://studies.aljazeera.net/ar/files/isil.html.2014112363816513973/11/2014>

زوایای پنهان استعفاهای پی در پی

روح الله بهزاد

استعفا مقام‌های بلندپایه دولتی نگرانی‌هایی را برانگیخته است. طی روزهای گذشته، مردم افغانستان شاهد استعفا برخی از وزرا، روسا و والی‌های حکومت وحدت ملی بوده‌اند که در نخستین مورد، رییس عمومی امنیت ملی به دلیل آنچه محدودیتها و بیابوریهایی کاری، مخالفت با بعضی از پالیسیهای حکومت و خواستهای مکرر شفاهی رییس‌جمهور از او برای کنار رفتن از پست‌اش خوانده شد، استعفا کرد و به تعقیب آن، وزیر داخله و رییس اداره ارگان‌های محل نیز از وظایف‌شان کناره‌گیری کردند.

در تازه‌ترین مورد، وزیر معادن و پترولیم و والی هلمند نیز از کار در حکومت فعلی دست کشیده و استعفا کرده‌اند.

شماری از آگاهان حقوقی و نماینده‌گان مجلس با آن‌که استعفا مقام‌های حکومتی را حق قانونی‌شان می‌دانند، اما می‌گویند، نزد وکلای مجلس نماینده‌گان اسنادی وجود داشت و قرار بود آن را افشا کنند، اما این مقامات متوجه عواقب منفی این قضیه شدند که اگر استعفا نکنند دچار چالش خواهند شد.

آن‌ان در حالی که دست کشورهای خارجی را در این کناره‌گیری این افراد دخیل می‌دانند، می‌گویند، اوج فساد، اعمال قدرت غیرمشروع بالای آن‌ها برای انجام کارهای غیرقانونی، زیر تأثیر قرار گرفتن غیرمعتادشان از سوی حکام کشور و همچنان اراده نداشتن خود اشخاص برای دست‌زدن به فساد از دلایلی است که اخیراً مقامات از وظایف‌شان کناره‌گیری کردند.

شهلا فرید استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی در دانشگاه کابل در گفت‌وگو با روزنامه ماندگار می‌گوید، زمانی که در افغانستان کسی به قدرت می‌رسد، نزدیک‌ترین افراد را از لحاظ سیاسی، تنظیمی و ترکیب قومی در کابینه خود در نظر می‌گیرند، اگر این افراد با رهبران حکومت روابط سیاسی نداشته باشند، دلایل سیاسی سبب می‌شوند تا آن‌ها استعفا بدهند.

این استاد دانشگاه ادامه داد: «اما به باور من، اوج فساد، اعمال قدرت غیرمشروع بالای وزرا برای انجام کارهای غیرقانونی، زیر تأثیر قرار گرفتن غیرمعتادشان از سوی این حکام و کسانی که نمی‌خواهند به فساد آلوده باشند و استقلال کاری خود را در کار پیدا نمی‌کنند، از دلایل دیگری است که آن‌ها از کار استعفا می‌دهند.»

بانو فرید در پاسخ به این‌که چرا حکومت نتوانسته کابینه خود را تکمیل کند، افزود: مشکل بزرگی که در درون دو تیم حکومت وحدت ملی وجود دارد

این است که هنوز برای تقرر شخصیت‌ها در مناصب خاص سیاسی و دولتی توافق دیدگاه پیدا نکرده‌اند، این یکی از دلایل عمده به سرپرست ماندن بسیار از پست‌های کلیدی دولت است.

شهلا فرید در مورد جایگاه استعفا در قانون افغانستان اظهار داشت: استعفا در قانون افغانستان یک حق است، کسانی که در یک منصب و نهاد حکومتی کار می‌کنند، حق دارند هر زمانی که بخواهند با دلایل موجه استعفا بدهند، چنانی که در قانون کشور نیز ذکر شده است.

در عین حال، غلام حسین ناصری، از اعضای مجلس نماینده‌گان با استقبال از استعفا مقامات حکومتی در ماه‌های گذشته، بیان کرد: باید این پروسه به مانند کشورهای پیشرفته دنیا تقویت شود و کسانی که اهلیت و درایت کار را ندارند، قبل از این‌که مجلس آن‌ها را استیضاح و سلب صلاحیت کند، خودشان آبرومندانه از کار دست بکشند.

آقای ناصری افزود: وقتی در بروکسل حمله انتحاری صورت گرفت، همه شاهد بودند که وزیر داخله آن کشور بعد از بیست و چهار ساعت استعفا خود را به رییس‌جمهور آن کشور پیش کرد، گذشته از این‌که استعفایش قبول نشد، این کار تعهد و مسولیت‌پذیری وزیر داخله آن کشور را نشان می‌دهد.

این نماینده مجلس یکی از دلایل استعفا مقامات حکومتی را انتقادهای شدید و کلا دانسته اظهار داشت: «نزد وکلای مجلس اسنادی وجود داشت و قرار بود آن را ارایه کنند، اما این مقامات متوجه عواقب منفی این قضیه شدند که اگر استعفا نکنند دچار چالش خواهند شد.»

غلام حسین ناصری در حالی که از جزئیات اسناد یاد شده چیزی نگفت، تصریح کرد: بارها گفته شده که حکومت داراییک اداره سالم نیست، به این دلیل که اراده سیاسی که در این حکومت اعمال می‌شود از یک منبع صورت نمی‌گیرد و تشکیل حکومت وحدت ملی با دو تفکر متضاد، بافت‌ها و اندیشه‌های متضاد و شعارهای انتخاباتی متضاد تشکیل شده است و تا هنوز جنگ بر سر قدرت و چوکی در آن جریان دارد؛ این بزرگ‌ترین دلیل ناکامی این حکومت است. او بیان کرد: در این حکومت مصالح‌علیای ملی قربانی مصالح تیمی و گروهی در درون حکومت وحدت ملی شده است.

همچنان، موسی فریور از آگاهان حقوقی و استاد دانشگاه با بیان این‌که استعفا مقامات در طی چند ماه اخیر زنگ خطر بزرگی برای کل حاکمیت و بدنه نظام حاکم سیاسی در کشور، گفت: به احتمال زیاد افراد مستعفی یا نتوانستند مطابق برنامه کاری خود

به پیش بروند، یا تداخل وظیفوی در کارشان بوده و یا هم مقامات بلندتر مانند رییس‌جمهوری و رییس اجرایی در امورشان مداخله می‌کردند.

این آگاه حقوقی همچنان به این باور است که پارلمان فعلی غیرمشروع بوده و می‌تواند یکی از دلایل و انگیزه‌های دیگر استعفا وزارت کابینه دولت باشد.

فریور استعفا‌های اخیر را خبر ناخوشایند برای مردم و دو تیم بر سر اقتدار کشور دانسته تأکید کرد: «حکومت باید از طریق کنفرانس خبری زوایای پنهان استعفا وزارت کابینه را برای مردم افغانستان روشن بسازند.»

موسی فریور در پاسخ به این پرسش که چرا دولت وحدت ملی طی قریب به دو سال نتوانسته کابینه خود را تعیین کند، اظهار کرد: دو تیم متخاصم بر آمده از یک انتخابات با غیر مشروع و بر اثر مداخله خارجی‌ها به وجود آمده است و نمی‌توانند منافع مشترک داشته باشند؛ و همچنان این دو تیم نتوانستند خواست‌های افراد، گروه‌ها و حلقاتی را که در زمان انتخابات برای‌شان کمپاین کرده بودند رابر آورده بسازند.

این استاد دانشگاه همچنان اظهار کرد: خارجی‌ها اراده ندارند تا ما در افغانستان حکومت یک‌دست و هم‌آهنگ داشته باشیم، وضعیت نا به سامان فعلی نیز بشیرت مسوول مداخله خارجی‌هاست تا ضعف‌های درونی حکومت.

آقای فریور در مورد جایگاه استعفا در قانون کشور گفت که در قانون اساسی، قانون کار و سایر قانون افغانستان، چون استخدام کار اجباری نیست، بنا استعفا نیز یک امر اختیاری است و مربوط به حقوق مدنی شهروندان می‌شود.

او افزود: افرادی مستعفا باید دلایل استعفا خود را برای رفع تشویش افکار عامه بیان کنند.

در حین حال، مجلس سنای کشور نیز استعفا پی‌هم مقام‌های حکومتی را سوال برانگیز و نگران‌کننده عنوان کرده گفته‌اند، وزرا و مقام‌های نخبه حکومتی به دلایل نامشخص از وظایف‌شان استعفا می‌دهند که این مسأله نگرانی‌های را به بار آورده است.

آن‌ان همچنان تأکید کرده‌اند که استعفا وزارت در شرایط کنونی که برخی مقامها پست‌هایش را امتیاز و منابع درآمد می‌دانند، تعدادی از مقام‌ها تحت فشار زورمندان و مداخلات سیاسی از وظایف‌شان استعفا می‌دهند؛ این وزرا باید یا شهادت به مردم افغانستان بگویند که تحت چه فشار و امتیاز طلبی و زورگویی مجبور به استعفا شده‌اند؟

به باور آن‌ان، استعفا اعضای کابینه نگرانی‌های زیادی را میان مردم به بار آورده است، این مسأله عملکرد حکومت را زیر سوال می‌برد و رییس‌جمهور و رییس اجراییه باید متوجه این مسأله باشند.

حکمت خلیل کرزی معین سیاسی وزارت خارجه به تازه‌گی گفته است که پاکستان به تعهدات نشست‌های چهار جانبه صلح، عمل نکرده است.

پاکستان در نشست‌های چهار جانبه تعهد کرده بود که در هفته اول ماه مارچ زمینه نشست رو در رو را میان طالبان و حکومت افغانستان فراهم می‌سازد.

هم اکنون چند هفته از این مهلت گذشته و از نشست‌های رو در رو دولت افغانستان با طالبان هیچ خبری نیست.

خانم سمر گفت که عامل عمده ابتلا به مرض سل، فقر است. به همین دلیل ساکنان کشورهای فقیر که از امکانات ناچیز زندگی برخوردار هستند بیشتر در معرض ابتلا به بیماری توبرکلوز قرار دارند.

رییس‌بورد ملی مبارزه با توبرکلوز در افغانستان، افزود که برای محو کامل بیماری توبرکلوز در افغانستان نیاز به طرح استراتژی جامع است. او همچنین گفت که توجه بیشتر به زنان به ویژه کاهش در تعداد بارداری، کمک می‌کند تا این بیماری کاهش یابد. خانم سمر بر ارائه خدمات صحی به خصوص زنان تأکید کرد: «ارائه خدمات مورد نیاز خانم‌ها به شمول دسترسی‌شان به مواد ضد حاملگی بسیار مهم است به خاطر این‌که تعداد بارداری خود را بتوانند کمتر کنند و خطر مصاب شدن به توبرکلوز را پایین بیاورند.»

حکومت آقای کرزی به روند صلح حاضر می‌شدند.

محمد علم ایزدیار یکی از سناتوران گفت که حکومت باید به اعتماد و باور خود نسبت به روند صلح تجدید نظر کند و دیگر به این روند دل نبندد.

رونا ترین دیگر عضو سنا نیز گفت: «حکومت افغانستان باید دیگر از روند صلح بگذرد و بر تقویت نیروهای امنیتی تمرکز کند تا این نیروهای طالبان را سرکوب نمایند؛ زیرا روند صلح نتیجه نمی‌دهد.»

به روند صلح دل...

امنیتی حمایت کنند.

روز دوشنبه مسعود اندرابی سرپرست ریاست امنیت ملی افغانستان نیز گفت که طالبان با حمایت قاطع سازمان استخبارات پاکستان می‌خواهد جنگ را در کشور ادامه دهد و به روند صلح حاضر نشود.

برخی از سناتوران دیگر نیز تلاش‌هایی که تا اکنون برای به نتیجه رسیدن روند صلح انجام شده را ناکام دانستند و خاطر نشان ساختند که اگر پاکستان و طالبان صلح می‌کردند، در زمان

سالانه ۶۰ هزار تن به...

زیاد است قرار داشت، اما امسال توانسته خود را از میان این کشورها بیرون کند.

آقای فریور گفت مراکز تشخیص و درمان توبرکلوز در سال گذشته بیشتر شد و در حال حاضر ۱۹۳۷ مرکز در سراسر افغانستان برای تداوی این مرض فعالیت می‌کنند. فریور افزود: «وقتی که تعداد این مراکز زیاد شد، به همان اندازه واقع‌یابی زیاد، بیماران جدید شناسایی و تداوی می‌شوند. هم اکنون نود و هفت درصد مردم افغانستان دسترسی به خدمات توبرکلوز دارند.»

وزیر صحت عامه گفت از حدود ۶۰ هزار نفر که سالانه به توبرکلوز مبتلا می‌شوند، حدود ۳۷ هزار نفر تحت تداوی قرار گرفته‌اند. این مقام حکومت افغانستان

معینیت امور جوانان:

۵ درصد دانش آموزان بی بضاعت

به مکاتب خصوصی معرفی

می‌شوند

مقامات در معینیت امور جوانان وزارت اطلاعات و فرهنگ می‌گویند که ۵ درصد دانش‌آموزان فقیر و بی بضاعت را در مکاتب خصوصی معرفی می‌کنند تا به صورت رایگان در مکاتب شخصی آموزش ببینند.

معینیت امور جوانان وزارت اطلاعات و فرهنگ دیروز با اتحادیه مکاتب خصوصی در کابل تفاهم‌نامه همکاری را به امضا رساند.

در این نشست، کمال سادات، معین امور جوانان وزارت اطلاعات و فرهنگ با تأکید بر اینکه معینیت امور جوانان در راستای پیشرفت تعلیم و تربیه در کشور تلاش می‌کند گفت: «تعلیم و تربیه یک فرض است و ما فراگیری این فرض را برای آن‌عده از دانش‌آموزانی که بی بضاعت هستند و توان پرداخت فیس را ندارند، آسان می‌سازیم.»

او افزود: «معینیت امور جوانان با امضای تفاهم‌نامه همکاری با اتحادیه مکاتب خصوصی، تعداد زیادی از دانش‌آموزان بی بضاعت را شامل نظام تعلیم و تربیه می‌کند.»

معین امور جوانان همچنین وعده سپرد که آن‌عده از دانش‌آموزانی که دارای ذهنیت عالی و قوه فکری خوب باشد، برای ادامه تحصیل به کشورهای خارجی می‌فرستد.

عبدالحکیم تورسند، رییس اجرایی اتحادیه مکاتب خصوصی در این نشست گفت که در ۲۴ ولایت افغانستان بیش از ۹ هزار مکتب خصوصی وجود دارد که ۵۰۰ تن از فرزندان شهدا و افراد بی بضاعت را به طور رایگان به این مکاتب معرفی می‌شوند.

آقای تورسند با ابراز خرسندی از معینیت امور جوانان افزود: «مطابق با قرارداد کنونی معینیت امور جوانان با همکاری اتحادیه مکاتب خصوصی به تعداد ۱ هزار نفر را با تخفیف ۵۰ درصدی و به تعداد ۵۰۰ نفر را به طور رایگان به ۲۵۰ مکتب خصوصی در ولایت کابل معرفی می‌کند.»

او تصریح کرد که اکنون به تعداد ۴ صد ۵۰ هزار دانش‌آموز در مدرسه‌های خصوصی برای فراگیری تعلیم و تربیه مشغول است.

این در حالی است که معینیت امور جوانان چندی قبل با شماری از دانشگاه‌های خصوصی نیز تفاهم‌نامه همکاری را به امضاء رسانیده بود که مطابق با آن هزاران دانشجو با تخفیف ویژه و یا رایگان شامل دانشگاه‌های خصوصی شدند.

داکتر ریچارد پیپرکون رییس سازمان صحتی جهان در افغانستان توبرکلوز را یکی از چالش‌های عمده صحتی در این کشور عنوان کرد. آقای پیپرکون در این مراسم گفت، هرچند دولت افغانستان قادر شده تا در جریان سال گذشته ۳۷ هزار تن از بیماران توبرکلوز را شناسایی و تداوی کند، اما با آنهم بیست و سه هزار واقعه دیگر را تشخیص و تداوی نتوانسته است.

رییس سازمان صحتی جهان در افغانستان، افزود که بیماری توبرکلوز قابل تداوی است و در صورتی که این بیماری تشخیص و تداوی نشود، منجر به مرگ فرد مبتلا به این بیماری خواهد شد. او خاطر نشان کرد که افراد معروض به خطر بلند ابتلا به توبرکلوز، بیشتر زنان، کودکان، اشخاص مصاب به سوء تغذیه، مهاجرین، بی‌جاشدگان داخلی و کهن‌سالان هستند.

فیسبوك نامه

محمد اکرام اندیشمند

مشکل دوستانی که با تقرر مأمور رتبه ۹ در بست ۲ به حیث جنرال قنسل در دویی مخالفت می کنند، این است که آن‌ها تنها رتبه را می بینند که ۹ است و در بست ۲ مقرر می شود، و آنرا بر خلاف قانون و عدالت می یابند. اما این دوستان به این واقعیت متوجه نمی شوند که آن مأمور رتبه ۹ نه مأمور رتبه ۹ که «صمد افغان» است! این هویت، یعنی همین صمد افغان بودن او را از رتبه ۹ به بست ۲ آن هم، جنرال قنسل برده است. این نکته را و این واقعیت را متوجه شوید. شما هم اگر صمد افغان و صمد های افغان باشید، از رتبه ۹ چه از رتبه ۱۲ به بست ۲ می روید. این، واقعیت جامعه ما و نظام سیاسی و اجتماعی حاکم بر ما است.

تا زمانی که این واقعیت و این مناسبات ناعادلانه، ظالمانه، کاذبانه، ریاکارانه و... تغییر نخورد، وضعیت همین گونه خواهد بود و صمد ها از پله های پایین زینه بدون قدم رنجه فرمودن در پله های دیگر، به بالا کشیده می شوند و شما در پایین فقط با عجز، درمانده گی و احتمالاً با بغض گلو و اشک چشم نظاره می کنید؛ اما:

اشک کباب باعث طغیان آتش است

عبدالحی خراسانی

چرا حکومت وحدت ملی از فقدان قانون تشریفات واحد و منظم نسبت به نصب تصویر رهبران سیاسی رنج می برد؟!

طوری که دیده می شود، رهبران محلی استان‌ها (استاندارها، فرماندهان نظامی و...) در نبود قانون تشریفات به طور سلیقه‌یی عمل کرده و در ادارات رهبری محلی که لازم است در چهار سوق مملکت هماهنگ و منظم عمل کنند، به رأی و ذوق شخصی خود عمل می کنند.

بر اساس اطلاعات دقیقی که به من رسیده است، در مجموع مقاماتی که از طرف دکتر عبدالله معرفی و مقرر شده اند، آداب دیپلماتیک را رعایت می کنند و در دفاتر خود تصاویر رییس جمهوری و رییس اجرائیه را با هم نصب کرده اند، اما مقاماتی که منصوب به جریان های سیاسی هوادار دکتر اشرف غنی می باشند، خود را ملزم به نصب تصویر دکتر عبدالله نمی دانند!

همچنان در نبود یک قانون مصوب در استفاده از تصاویر رهبران سیاسی در تمام جغرافیایی سیاسی افغانستان یکسان عمل نمی شود و این نشان دهنده پراکنده گی و انسجام گسیخته گی سیاسی کشور را نشان می دهد.

دستگیر روشنیالی

پاکستان با اتخاذ سیاست غیرعقلانه خویش در قبال افغانستان و هندوستان، فکر می کرد که در این کشور تهدید و خطر داخلی وجود ندارد و به این باور که پاکستان به نام اسلام ایجاد شده و باشندگان آن همه مسلمان و برادر هستند. ایجاد بنیادگرایی، تأسیس هزارها مدرسه مذهبی و پرورش جهادی ها، اهداف سیاست خارجی پاکستان شمرده می شدند و این اهداف، به جای علم سیاست و دیپلماسی توسط ایدیولوژی ترسیم و توجیه می شدند. بر بنیاد همین تفکر جنرال‌ها ماجراجوی‌ها و عمق استراتژی‌ها را آغاز و ملا و مولانا از آن‌ها پشتیبانی کرده و عملی کردن آن‌ها را مکلفیت مذهبی تعریف کرده اند.

اما در حقیقت پاکستان با این کار، امکانات و زمینه های تهدید و خطر بزرگ داخلی برای خود را به وجود آورده اند که امروز به واقعیت مبدل شده است و جنرال‌ها به موجودیت این خطر اعتراف می کنند. ایجاد دفع خطری که به خطر مبدل گردد، سیاست و عمل عقلانه نمی باشد.

من در سال ۲۰۰۶ راجع به سیاست پاکستان در باره افغانستان نوشته کرده بودم: «پاکستان باد کبری، خو توفان به ریسی»، همین حالا پاکستان توفانی را که توفانی تر می شود، درو می کند و آن‌هایی وارد عمل شده اند که فقط درو کردن را می دانند و پاکستان را عملاً با خطر بسیار بزرگ داخلی مواجه کرده است. اکنون چهره این کشور با بی ثباتی سیاسی، ترور، کشتار، خشونت های خونین قومی و مذهبی، خواری و بی سوادی مشخص می گردد. پاکستان عملاً به زون ترور دنیا مبدل شده است.

بشیر احمد قاسانی

عنوانی ریس صاحب جمهور! در کدام قانون است که مأمور رتبه نهم به حیث مأمور رتبه دو تعیین شود؟

رییس جمهور غنی صمد افغان، کارمند رتبه نهم وزارت خارجه را به حیث جنرال قنسل افغانستان در دبی در بست رتبه دوم تعیین کرده است. صمد افغان یکی از حامیان رییس جمهور غنی در دوره پیکارهای انتخاباتی بود.

کشول جهان نا

پناهجویان باید زبان آلمانی یاد بگیرند

وزیر داخله آلمان می گوید، پناهجویان باید زبان آلمانی را فرا گرفته و در جامعه جذب شوند در غیر این صورت، حق شهروندی آن‌ها لغو خواهد شد. توماس دامایزیر، روز گذشته گفت که در حال طراحی قانونی است که براساس آن، پناهجویان ملزم به فراگیری زبان آلمانی به منظور جذب در جامعه آلمان هستند، در غیر آن، آن‌ها به صورت دائم از حق دریافت شهروندی محروم خواهند شد.

اظهارات دامایزیر در حالی مطرح شد که طرح درهای باز آنگلا مرکل صدر اعظم آلمان برای پذیرش پناهجویان با استقبال عمومی در جامعه این کشور روبه‌رو نشد و مرکل در انتخابات منطقه‌یی شکست خورد. در عوض مخالفان مرکل که سیاست‌هایی ضد پناهجویی داشتند، در این انتخابات با استقبال گسترده مردمی روبه‌رو شدند.

دامایزیر همچنین افزود: از ابتدای سال ۲۰۱۶ تاکنون حدود یکصد هزار پناهجوی دیگر وارد خاک آلمان شده‌اند.

آلمان تابستان گذشته از ورود پناهجویان استقبال کرد، اما به تدریج این سیاست خود را تغییر داد، به طوری که اکنون مرکل بر کاهش شمار پناهجویانی که وارد این کشور می شوند، پافشاری می کند.

هورست سیهوفر، رییس حزب اتحادیه سوسیال مسیحی که هم پیمان حزب حاکم اتحاد دمکرات مسیحی به ریاست مرکل است، می گوید: «دولت فدرال کاملاً سیاست خود در قبال پناهجویان را تغییر داده است، هر چند که خودش این تغییر را تصدیق نمی کند».

بنابر گزارشی که اخیراً اداره آمار کمیسیون اروپا، پورو استات، منتشر کرد، در سال ۲۰۱۵ یک میلیون و ۲۵۵ هزار و ۶۰۰ پناهجو وارد اروپا شدند که بیش از یک سوم از آن‌ها رهسپار آلمان شده‌اند.

واکنش امریکا

به پیشروی‌های ارتش سوریه

ایالات متحده امریکا از بیرون رانده شدن تروریست‌ها از شهر تاریخی تدمر سوریه استقبال کرد، ولی اعلام کرده است که هنوز زود است بخواهیم درباره تأثیر این مسأله بر روند مذاکرات صلح سوریه اظهار نظر کنیم.

جان کربی، سخنگوی وزارت خارجه امریکا روز گذشته در جمع خبرنگاران تأکید کرد: هنوز خیلی زود است که بدانیم تأثیرات عملیات تدمر بر روند مذاکرات صلح سوریه چه خواهد بود.

او در ادامه تصریح کرد: عملیات تدمر موجب نخواهد شد تا موضع امریکا نسبت به بشار اسد رییس جمهور سوریه تغییر کند.

نیروهای دولتی سوریه با حمایت روسیه توانسته‌اند کنترل کامل شهر تاریخی تدمر را در اختیار بگیرند.

تازه ترین دور مذاکرات بین نماینده‌گان دولت سوریه و نیروهای مخالف از ۱۴ مارچ (۲۴ اسفند) در ژنو آغاز شده و روز پنجشنبه به پایان رسیده است. در این دور از مذاکرات، همه هیأت‌ها پیشنهادهای خود را برای دستیابی به صلح و آشتی در سوریه به میستورا ارایه کرده‌اند.

بحران سوریه از سال ۲۰۱۱ میلادی تاکنون ادامه دارد. نیروهای دولتی سوریه در حال مقابله با گروه‌های تروریستی متعددی از جمله داعش و جبهه النصره هستند.

هشدار دبیر کل سازمان ملل

درباره ناامنی کشور مالی

دبیرکل سازمان ملل درباره گسترش ناامنی در کشور افریقایی مالی و چالش‌های پیش روی صلح‌بانان مستقر در این کشور ابراز نگرانی کرد.

بان کی مون در جدیدترین گزارش خود درباره وضعیت مالی تصریح کرد: مناطق شمالی و مرکزی مالی همچنان در معرض تهدیدهای جنایی و خشونت گروه‌های افراط‌گرا و تروریست قرار دارد و این وضعیت ناشی از کمرنگ بودن حضور نهادهای امنیتی دولتی در این مناطق است.

بان در گزارش محرمانه‌یی که به شورای امنیت سازمان ملل فرستاده و نسخه‌یی از آن به دست خبرگزاری فرانسه رسیده است، افزود: گسترش ناامنی در مالی و تهدیدهای امنیتی از سوی نقش آفرینان خارج از روند صلح همچنان نگران کننده است.

آقای مون به ویژه درباره موانع پیش روی نیروهای صلح‌بان سازمان ملل در مالی هشدار داد و خواستار تشدید تدابیر امنیتی دولت این کشور از جمله اعزام نیروهای بیشتر به مناطق شمالی شد.

منطقه وسیع در شمال مالی از سال ۲۰۱۲ که ابتدا گروه شورشیان (طوارق) و سپس گروه‌های تروریستی وابسته به القاعده کنترل آن را به دست گرفتند، همچنان ناآرام است.

سال میلادی گذشته توافق صلح میان دولت مالی و شورشیان منعقد شد، اما گروه‌های افراط‌گرا همچنان در این کشور فعال هستند و دولت مالی به تنهایی قادر به تأمین امنیت این منطقه نیست.

بان در گزارش خود اجرای توافق صلح را در مالی محدود ارزیابی کرد و خواستار کمک کشورها برای مجهزتر کردن نیروهای صلح‌بان شد.

او از همه طرف‌های درگیر در مالی خواست که اجرای کامل توافق صلح به ویژه مفاد امنیتی و سیاسی آن را تسریع کنند.

پیروزی افغانستان مقابل سنگاپور در تهران

تیم ملی افغانستان در رقابت‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه در یک بازی تماشگر پسند و با حضور هزاران تن از مهاجران افغانستانی مقیم تهران مقابل سنگاپور به پیروزی رسید.

تیم ملی افغانستان در هفته پایانی رقابت‌های مقدماتی جام جهانی روسیه ۲۰۱۸ در منطقه آسیا و جام ملت‌های آسیا ۲۰۱۹ امارات از گروه B به مصاف تیم ملی سنگاپور رفت که در این دیدار با نتیجه ۲ بر یک به پیروزی رسید.

گل های افغانستان را خبیر امانی (۳۹) و یوسف (۷۹) به ثمر رساندند. تک گل سنگاپور را فروزان نواز (۸۹) زد.

افغانستان با این پیروزی ۹ امتیازی شد و در رده چهارم ماند و در مقابل سنگاپور با این شکست با ۱۰ امتیاز در رده سوم ماند. در این گروه جاپان با ۲۲ امتیاز به عنوان تیم صدرنشین به مرحله نهایی انتخابی جام جهانی روسیه در منطقه آسیا و همچنین مستقیم به جام ملت‌های آسیا صعود کرد و سوریه با ۱۸ امتیاز در این گروه دوم شد.

تکلیف سوریه به عنوان یکی از ۴ تیم برتر گروه های ۸ گانه در پایان مسابقات هفته دهم مشخص خواهد شد.

این دیدار در ورزشگاه تختی تهران و در حضور انبوهی از هواداران برگزار شد.

توران:

بزرگ‌ترین ویژه گی مسی هوش تاکتیکی اش است

هافبک ترکیه‌یی بارسلونا تأکید کرد که بازی در این تیم پاداش عملکرد چند فصل اخیرش بوده است.

آردا توران که در تابستان ۲۰۱۵ از اتلتیکومادرید به بارسلونا پیوست، می گوید: حس می‌کردم که به بارسلونا خواهم پیوست. اگر صادق باشیم باید بگویم همیشه به خودم می‌گفتم که اگر خیلی عالی بازی کنم، سرانجام بارسلونا با من قرارداد خواهد بست، چون سبک بازی من با بارسلونا تناسب داشت و اگر هم عالی باشم، آرسنال می‌تواند مقصد بعدی‌ام باشد.

هافبک ترکیه‌یی آبی‌واناری‌ها در ادامه عنوان کرد: به خاطر سبک بازی‌ام با توپ، ارایه بازی ساده، حضور در کارهای هجومی تیم در صورت نیاز و فراتر از این‌ها به خاطر کیفیت بالای بازی‌ام، می‌دانستم که می‌توانم برای بارسلونا بازی کنم. بازی در بارسلونا پاداش عملکرد خوام در چند فصل اخیر بوده است.

او همچنین در تمجید از بهترین بازیکن جهان در سال ۲۰۱۵ اظهار داشت: همه چیز مسی باورنکردنی است، او خیلی سریع است و کنترل توپ و دریل زنی اش فوق‌العاده است، اما بزرگ‌ترین ویژه گی اش هوش تاکتیکی اش است. لئو فوق‌العاده و بهتر از تمامی فوتبالیست‌های دیگر است. او فوتبالیست خیلی باهوشی است. مسی بهترین بازیکن تاریخ است. من هم به بارسلونا آمدم تا قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا و مسابقات دیگر را تجربه کنم.

Mandegar

نامه‌پی از معترضان بامیانی

مردم ما، عاملان حذف سیاسی ما را در حکومت محلی پیگرد قانونی نموده و زمینه مشارکت سیاسی مردم ما را تأمین کند، هرچند تا اکنون صدای عدالت‌خواهی ما شنیده نشده است.

چهار: در چند سال اخیر، حکومت محلی، شهردار و ریاست اطلاعات و فرهنگ مانع خانه‌سازی و تخریب جایزادهای ما به بهانهٔ ساحه سبز و ساحهٔ سرخ فرهنگی شده اند. در حالی که این بهانه و سیاست در مورد دیگران وجود ندارد، که خود گواه سیاست حذف مردم ماست. از حکومت مرکزی و نهادهای دادگستری بین‌المللی خواهان لغو این دو برنامهٔ حذفی هستیم.

پنج: از حکومت مرکزی می‌خواهیم تا انکشاف و بازسازی را در بامیان متوازن، همه‌گانی و عادلانه کند تا ما نیز خود را شهروند واقعی این کشور باور کنیم. شش: از حکومت مرکزی می‌خواهیم تا درهٔ آجر را که یک مکان سیاحتی - تاریخی است، پارک ملی اعلان نماید تا توزیع عادلانهٔ منابع اقتصادی در حق ما نیز تحقق یابد.

هفت: حکومت محلی، بند آب سیغان را که یک مانع جدی در افیت زراعت است، اعمار کند تا در این زمینه نیز انکشاف متوازن تحقق یابد.

با احترام
معترضان بامیانی

وضع محاکمه گردند. سه: از سازمان ملل متحد، سازمان جهانی حقوق بشر و نهادهای بین‌المللی مدافع حقوق اقلیت‌ها می‌خواهیم مردم ستم‌دیدهٔ ما را در راستای دست یافتن به حقوق‌شان یاری نمایند.

چهار: یک بار دیگر خواست‌های راهپیمایی نهم ماه قوس سال جاری را با تأکید مطرح می‌نماییم:

یک: شهر کهنهٔ ما نخست تخریب گردید و سپس شهر جدید بالای اکثر زمین‌های ما ساخته شد، اما اکنون در دوهزار دکان و سرای، هیچ مشارکت و سهم اقتصادی نداریم. از حکومت مرکزی و نهادهای حقوق بشری می‌خواهیم که عاملان ویرانی شهر کهنه و غاصبان شهر تازهٔ بامیان را به پنجهٔ قانون سپرده و زمینهٔ مشارکت عادلانه در عرصهٔ اقتصادی را به ما مردم مهیا نموده تا از حقوق ابتدایی شهروندی خویش بهره‌مند شویم.

دو: از حکومت مرکزی، شورای ملی و سازمان ملل می‌خواهیم که عاملان غصب ملکیت مردمی، پشته‌ها و ملکیت‌های ما را که از جرستوخی/ضحاک الی سرخ دره، خانه سازی و شهرک سازی شده است، حکومت محلی و شاروال را به پنجهٔ قانون سپرده و حق غصب شده ما به ما مردم محروم پس داده شود.

سه: از حکومت مرکزی و نهادهای حقوق بشری می‌خواهیم که بر اساس کتلهٔ وجودی

پس از راهپیمایی اعتراض‌آمیز هزاران شهروند تاجیک و پشتون بامیان در کابل علیه برنامه و سیاست‌های حذف حکومت‌گران محلی نزدیک به محمد کریم خلیلی، هیأت حقیقت‌یاب ۲۲ نفری به رهبری عبیدالله بارکزی برای روشن شدن ظلم و ستم‌های سامان‌مند بر تاجیکان و پشتون‌های بامیان، وارد بامیان شد. هیأت یافته‌هایش را اعلان کرد و ستم محلی و آپارتاید اعمال شده را «کفر» خواند.

حکومت محلی به ولایت محمد ظاهر زهیر و نزدیکانش، دست به رفتار خصم‌آلود و انتقام‌گیرانه زده و با شهردار بامیان برخلاف فیصلهٔ هیأت، بار دیگر جدی‌تر مانع انتفاع مردم از ملکیت‌شان شدند.

هزاران شهروند، بار دیگر به خیابان‌ها برای اعتراض آمدند و از مسجد غریب‌آباد الی چوک هریکین راهپیمایی کردند. مردم با سر دادن شعارهای «حکومت مرکزی، تا کی ستم محلی؟»، «حکومت حکومت! عدالت عدالت!» و «ساحهٔ سبز یا سیاست حذف»، از بی‌توجهی رهبران حکومت وحدت ملی آقایان محمد اشرف غنی و عبدالله عبدالله نسبت به ستم محلی و سیاست پاک‌سازی بر اساس یافته‌های هیأت حقیقت‌یاب، سخت انتقاد کردند و قطعنامه‌یی را به خوانش گرفتند.

متن قطعنامهٔ راهپیمایان

ما شهروندان تاجیک‌تبار ولسوالی‌های مرکز، سیغان، کهمرد و شیبیر و شهروندان پشتون‌تبار بامیان، پس از اعتراض و راهپیمایی در کابل و اعلان نتیجهٔ هیأت حقیقت‌یاب به رهبری محترم عبیدالله بارکزی، چشم به راه تحقق عدالت و پایان یافتن ستم محلی و برنامهٔ حذف خویش بودیم. اما پس از این‌که حکومت محلی و رهبری حکومت وحدت ملی آقایان محمد اشرف غنی و عبدالله عبدالله ترتیب اثر به خواست‌ها و نتایج این هیأت نداد، با اعتراض مردمی و مدنی بار دیگر با تأکید خواست‌های زیر را مطرح می‌نماییم: یک: از حکومت وحدت ملی می‌خواهیم تا بر برنامه‌ها و سیاست‌های حذف و پاک‌سازی قومی حکومت محلی، نقطهٔ پایان گذارد.

دو: والی بامیان با دستور دادن به شهردار همه‌روزه مانع فعالیت اقتصادی ما گردیده و با بهانه‌های ساحهٔ سبز و سرخ، می‌خواهد برنامهٔ حذف اقتصادی ما مردم محروم را اعمال نماید. هر چه زودتر باید عاملان این

خشم مردم بگرام از کشته‌شدن یک جوان توسط نیروهای امریکایی

در پی کشته‌شدن یک پسر جوان توسط نیروهای امریکایی مستقر در میدان هوایی بگرام، شماری از مردم دست به تظاهرات زدند.

صدها تن از باشندگان ولسوالی بگرام در پی کشته شدن یک پسر جوان توسط نیروهای امریکایی، در منطقه بخشی خیل این ولسوالی تجمع کرده و دست به تظاهرات زدند.

احمد نظیر دانشجو پسر کاکای مقتول مدعی است که محمد حضور پسرکاکایش که پیش از چاشت دیروز در باغ خود کار می‌کرد با تیراندازی نیروهای امریکایی کشته شده است. وی به خبرگزاری جمهور گفت که بیش از یک‌هزار نفر معترض، تجمع کرده و برضد نیروهای امریکایی دست به تظاهرات زدند.

احمد نظیر دانشجو گفت: «ما خواهان عدالت هستیم، عاملین قتل پسر کاکایم باید به ما سپرده شوند و یا دولت در زمینه محاکمه قاتلین امریکایی، توجه داشته باشد.»

وی مدعی است که این چندمین بار است که باشندگان این ولسوالی، بدون گناه توسط نیروهای مستقر در میدان هوایی بگرام کشته میشوند اما دولت توجهی نمی‌کند.

مظاهره کننده‌گان خشمگین از منطقه بخشی خیل به سمت دهن میدان در حرکت هستند و میگویند به تظاهرات خود ادامه خواهند داد.

قندآغا یکتن از مظاهره کننده‌گان می‌گوید تا وقتی که قاتل بدست ما داده نشود به تظاهرات خود ادامه میدهیم و اکنون از دهن میدان به سوی ولایت پروان حرکت می‌کنیم.

سمونوال عبدالصمد زلمی مدیر مبارزه با جرایم جنای قوماندان امنیه ولایت پروان تأیید خبر کشته شدن این پسر جوان به خبرگزاری جمهور گفت: «نیروهای پولیس در محل حادثه قرار دارند و در صدد هستند تا تظاهرات را مهار بسازند.»

وی میگوید این پسر جوان که ۲۲ سال سن داشته، با فیر مرمی کشته شده اما دلیل قتل وی هنوز روشن نیست و پولیس، بخاطر تحقیقات در ساحه حضور دارند.

نیروهای مستقر در میدان هوایی بگرام در این مورد تاکنون چیزی نگفته اند.